

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobce: **J. S.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22. 10. 2008, č. j. 53 Cad 10/2008 – 43,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil kasační stížností proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) ze dne 22. 10. 2008, č. j. 53 Cad 10/2008 – 43, (dále jen „napadený rozsudek“), jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 3. 2008, č. X. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla žádost stěžovatele o částečný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 43 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. V odůvodnění tohoto rozhodnutí je uvedeno, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Pardubicích ze dne 27. 2. 2008 stěžovatel není částečně invalidní, neboť jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti poklesla pouze o 30%.

Napadeným rozsudkem krajský soud žalobu stěžovatele zamítl a žádnému z účastníků nepřiznal náhradu nákladů řízení. V odůvodnění zrekapituloval obsah žaloby a průběh řízení, zejména pak obsah posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Hradci Králové (dále jen „PK MPSV v Hradci Králové“). Z provedených důkazů vzal soud za prokázané, že posudkové orgány vycházely z dostupné lékařské dokumentace především vězeňského lékaře včetně dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení (OSSZ). Krajský soud se rovněž vypořádal s námitkami stěžovatele co do složení posudkové komise a shledal, že posudek PK MPSV v Hradci Králové splňuje požadavky kladené na něho soudem. PK MPSV v Hradci Králové podle názoru krajského soudu zcela respektovala běžná a obvyklá posudková kritéria, vypořádala se i s výhradami žalobce směřujícími proti tomu, že nebyly posouzeny lékařské zprávy citované v žalobě. Zejména popsala výsledky konkrétních zpráv lékařů, tyto nálezy specialistů při svém

hodnocení respektovala a právě jimi obhájila přijatý posudkový závěr. Pro podporu svých závěrů krajský soud poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003 – 48, přístupný na www.nssoud.cz.

V **kasační stížnosti** nazvané jako „odvolání proti rozsudku“ a „stížnost na postup krajského soudu“ stěžovatel uvedl, že již cca jeden a půl roku se táhne vyřizování jeho žádosti o přiznání výplat dávek částečného invalidního důchodu. Dále uvedl, že se nejedná o uznání částečného invalidního důchodu, který mu byl přiznán již v roce 1992 a od té doby nebyl nikým zpochybněn. Namítl, že u vyšetření, o kterých se píše v napadeném rozsudku, mu nikdo nikdy nesundal pouta z rukou, ačkoliv se jednalo o hybnost jeho levé paže. Dále namítl, že chtěl být rozhodně přítomen u jednání krajského soudu. Tvrdil, že v zaměstnání měl udělené volno a po celý den (resp. dopoledne) se čekalo, kdy bude eskortován. Ohledně své neúčasti na soudním jednání poukázal rovněž na to, že má v rukou podací lístek s datem 20. 10. 2008, který ovšem byl napsán a odevzdán již dne 17. 10. 2008, což odůvodňuje zavedenou vězeňskou praxí. Podle jeho názoru krajský soud neměl rozhodovat bez jeho přítomnosti. Vyjádřil se rovněž v tom směru, že pokud zdejší soud přijme jeho podání jako kasační stížnost a nařídí další jednání po 1. 4. 2009 (tj. po jeho návratu do civilního života), svěří celou věc včetně lékařských zpráv advokátovi. Z těchto důvodů stěžovatel s napadeným rozsudkem vyjádřil nesouhlas a uvedl, že ho nerespektuje. Podle jeho názoru je celá kauza důvodem uvádění do praxe „julínkovsko-cikrtovské zdravotnické reformy, která dělá „z mrzáků zdravé lidi“ a „léčí pomocí vyhlášek“.

Ze **soudního spisu** Nejvyšší správní soud zjistil následující relevantní skutečnosti pro posouzení věci.

Z doručanky připojené k originálu napadeného rozsudku Nejvyšší správní soud zjistil, že tento rozsudek byl stěžovatelem osobně převzat dne 11. 11. 2008.

Stěžovatel svou kasační stížnost nazvanou jako „odvolání“ označil dnem 1. 12. 2008 a podal tuto stížnost dne 1. 12. 2008 k poštovní přepravě (viz č. l. 55a spisu, na němž je založena obálka s podacím razítkem). Kasační stížnost byla následujícího dne, tj. dne 2. 12. 2008, doručena Nejvyššímu správnímu soudu, který ji přípisem ze dne 4. 12. 2008, č. j. Na 351/2008 – 7, zaslal krajskému soudu k provedení úkonů podle § 108 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s. ř. s.“).

Usnesením krajského soudu ze dne 17. 12. 2008, č. j. 53 Cad 10/2008 - 59, byl stěžovatel vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce doplnil předepsané náležitosti kasační stížnosti a doložil, že je zastoupen ve smyslu ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. advokátem. Dle přiložené doručanky bylo toto usnesení stěžovateli doručeno dne 29. 12. 2008.

Na toto usnesení stěžovatel odpověděl přípisem ze dne 24. 1. 2009, jímž soudu sdělil, že mu vnitřní řád věznice neumožňuje respektovat soudem stanovenou lhůtu. Stěžovatel uvedl, že požádal o právní pomoc Českou advokátní komoru. Dále soud vyzval, aby ho informoval, zda je možné nějaké lepší či rychlejší řešení problému.

Na tento přípis stěžovatele krajský soud odpověděl přípisem ze dne 5. 2. 2009, č. j. 53 Cad 10/2008 – 62, v němž stěžovatele odkázal na odůvodnění předchozího usnesení,

kde stěžovatele poučil, jak má ohledně odstranění nedostatku svého povinného zastoupení postupovat. Krajský soud dále stěžovateli stanovil lhůtu 10 dnů k zaslání informace ohledně jeho právního zastoupení, v opačném případě jej poučil, že kasační stížnost i se spisem postoupí Nejvyššímu správnímu soudu.

Na to stěžovatel zaslal krajskému soudu přípis ze dne 23. 2. 2008, kterým požádal o ustanovení zástupce „ex offio“, neboť Česká advokátní komora jeho žádost o určení advokáta dle ustanovení § 18 odst. 2 zákona o advokacii odložila a odkázala ho na ustanovení zástupce v řízení před soudem. K tomuto přípisu přiložil i kopii dopisu od České advokátní komory.

Usnesením ze dne 2. 3. 2009, č. j. 53 Cad 10/2008 – 66, krajský soud zamítl stěžovatelovu žádost o ustanovení zástupce. V odůvodnění uvedl, že podle ustanovení § 35 odst. 8 s. ř. s. navrhovatel, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit zástupce, jímž může být i advokát. Dále soud poukázal na ustanovení § 36 odst. 3 větu první a druhou s. ř. s., podle něhož platí, že účastník který doloží, že nemá dostatečně prostředky, může být na vlastní žádost osvobozen od soudních poplatků. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Krajský soud dospěl k závěru, že kasační stížnost ze dne 1. 12. 2008 zjevně nemůže být úspěšná, neboť byla podána opožděně, neboť lhůta k podání uplynula stěžovateli dne 25. 11. 2008, avšak kasační stížnost byla k poštovní přepravě předána až dne 1. 12. 2008. Z těchto důvodů krajský soud nevyhověl návrhu na ustanovení zástupce. Proti tomuto usnesení opravný prostředek podán nebyl.

Kasační stížnost je podána **opožděně**.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí poslednímu z účastníků. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. platí, že soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán předčasně či opožděně. Podle ustanovení § 120 se užijí pravidla obsažená v části třetí hlavy první s.ř.s. přiměřeně i na řízení o kasační stížnosti, nestanoví-li hlava třetí díl první jinak.

Jak vyplývá ze skutečností zjištěných ze soudního spisu, stěžovateli byl napadený rozsudek doručen v úterý dne 11. 11. 2008, přičemž lhůta k podání kasační stížnosti v délce trvání dvou týdnů od doručení napadeného rozsudku počala stěžovateli běžet následujícím dnem, tj. 12. 11. 2008, a v souladu s pravidly pro počítání lhůt dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. skončila v úterý dne 25. 11. 2008. Stěžovatel však podal kasační stížnost označenou jako „odvolání“ adresované Nejvyššímu správnímu soudu v Brně až dne 1. 12. 2008, což prokazuje podací razítko na připojené obálce (č. l. 55 a) spisu).

Z výše uvedeného tedy zcela jednoznačně plyne, že předmětná kasační stížnost ze dne 1. 12. 2008 byla podána opožděně a proto nesplňuje procesní podmínky pro meritorní projednání před Nejvyšším správním soudem, jelikož zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nemůže Nejvyšší správní soud prominout.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti napadenému rozsudku krajského soudu odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť lhůta pro podání předmětné kasační stížnosti byla zjevně zmeškána. Z téhož důvodu se nezabýval ani nedostatkem povinného právního zastoupení stěžovatele dle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s., který by sám o sobě rovněž znamenal důvod k odmítnutí kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. května 2009

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu